

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 27 kwietnia 2021 r.

Poz. 1631

WYROK NR II SA/RZ 1234/20 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO W RZESZOWIE

z dnia 26 stycznia 2021 r.

sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie w składzie następującym: Przewodniczący SNSA Jerzy Solarzki /spr./ Sędziowie WSA Marcin Kamiński AWSA Karina Gniewek-Berezowska po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 26 stycznia 2021 r. sprawy ze skargi Prokuratora Rejonowego w Lubaczowie na uchwałę Rady Gminy w Starym Dzikowie z dnia 17 października 2018 r. nr 236/LVIII/2018 w przedmiocie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków stwierdza nieważność: § 5 ust. 4, § 6 ust. 3 pkt 1, § 8 ust. 1, § 9 ust. 2, § 14 ust. 2, § 19, § 20 ust. 2 i 3, § 23 ust. 2 pkt 1, § 24 ust. 1 pkt 2, § 29 oraz § 31 ust. 3 zaskarżonej uchwały.

Uzasadnienie

Uchwałę z dnia 17 października 2018 r., nr 236/LVIII/2018 (dalej: "uchwała"), Rada Gminy w Starym Dzikowie (dalej: "Rada"), na podstawie art. 19 ust. 3 i ust. 5 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r., poz. 328 ze zm., dalej: "ustawa ") uchwaliła regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków. W skardze na tę uchwałę Prokurator Rejonowy w Lubaczowie (dalej: "Prokurator"), zaskarżył uchwałę w części dotyczącej postanowień zawartych § 5 ust. 4, § 6 ust. 3 pkt 1, § 8 ust. 1, § 9 ust. 2, § 14 ust. 2, § 19, § 20 ust. 2 i 3, § 23 ust. 2 pkt 1, § 24, ust. 1 pkt 2, § 29 oraz § 31 ust. 3 regulaminu. Uchwale zarzucił istotne naruszenie prawa a to art. 6 ust. 1, 2 i 4, art. 8 ust. 1, art. 12 ust. 5, art. 15 ust. 1 i 4, art. 19 ust. 5 i art. 22 ustawy oraz art. 29a i 30 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2019, poz.1186 ze zm., dalej: "P.b."), wskutek podjęcia uchwały w sposób sprzeczny z prawem oraz z przekroczeniem granic upoważnienia ustawowego poprzez: 1. rozszerzenie w § 5 ust. 4 uchwały zamkniętego katalogu przypadków, w których przedsiębiorstwo może wyłączyć dostawę wody lub odbiór ścieków, co istotnie narusza art. 8 ust. 1 i art. 19 ust. 5 ustawy, 2. nałożenie w § 6 ust. 3 pkt 1 regulaminu na osobę ubiegającą się o zawarcie umowy dołączania do wniosku dokumentu określającego aktualny stan prawny nieruchomości, co istotnie narusza art. 6 ust. 1, 2 i 4, art. 15 ust. 4 i art. 19 ust. 5 ustawy, 3. nałożenie w § 8 ust. 1 uchwały na odbiorcę obowiązku zgłaszania przedsiębiorstwu wszelkich zmian faktycznych i prawnych skutkujących zmianą treści umowy w ciągu 7 dni, co istotnie narusza art. 19 ust. 5 ustawy, 4. przyznanie w § 9 ust. 2 regulaminu przedsiębiorstwu prawa do określania w cenniku cen usług wodociągowych i kanalizacyjnych, które nie są zawarte w taryfie, co istotnie narusza art. 19 ust. 5 ustawy, 5. upoważnienie w § 14 ust. 2 uchwały przedsiębiorstwa do wystawienia faktury zaliczkowej, bez sprecyzowania w oparciu o jakie dane i z którego okresu rozliczeniowego, wysokość opłat wykazywana na fakturze zaliczkowej będzie ustalana, co istotnie narusza art. 19 ust. 5 ustawy, 6. nałożenie w § 19 regulaminu na osobę ubiegającą się o przyłączenie nieruchomości obowiązku opracowania projektu technicznego przyłącza, który wymaga uzgodnienia z przedsiębiorstwem i zawiera co najmniej: 1) część tekstową - opis techniczny, w tym obliczenia dotyczące średnicy przyłącza, doboru wodomierza, sposobu odprowadzania wód deszczowych z nieruchomości, 2) część rysunkową zawierającą plan sytuacyjny na kopii mapy zasadniczej, profile przyłączy, schemat węzła wodomierzowego z lokalizacją zaworu antyskażeniowego,

3) kserokopie uprawnień projektowych, 4) oświadczenie o prawie dysponowania terenem budowy na cele budowy, w razie usytuowania przyłączy poza nieruchomością podmiotu przyłączanego, co istotnie narusza art. 15 ust. 4 i art. 19 ust. 5 ustawy oraz art. 29a i 30 P.b., 7. nałożenie w § 20 ust. 2 i 3 regulaminu obowiązku zawarcia umowy przyłączeniowej pomiędzy przedsiębiorstwem a osobą ubiegającą się o przyłączenie do sieci, regulującej zasady i termin ewentualnego przejęcia przez przedsiębiorstwo sieci wybudowanych przez inwestora ze środków własnych (przeniesienie własności, ustanowienie praw obligacyjnych), co istotnie narusza art. 15 ust. 1 i 4 i art. 19 ust. 5 ustawy, 8. nałożenie w § 23 ust. 2 pkt 1 uchwały na osobę ubiegającą się o przyłączenie do sieci obowiązku dołączania dokumentów w postaci geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej przyłącza, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 1 i 3 P.b., dokumentacji projektowej z uzgodnieniem przedsiębiorstwa, zgłoszenia budowy nie wymagającej pozwolenia na budowę zgodnie z art. 29 ust. 1 pkt 20 i art. 30 ust. 1 pkt 1a P.b., stanowiące dla przedsiębiorstwa podstawę odbioru wykonanego przyłącza, co istotnie narusza art. 15 ust. 4 i art. 19 ust. 5 ustawy oraz art. 29a i 30 P.b., 9. nałożenie w § 24 ust. 1 pkt 2 regulaminu na przedsiębiorstwo obowiązku informowania odbiorców o stopniu przewidywanego obniżeniu jakości wody, co istotnie narusza art. 12 ust. 5 i art. 19 ust. 5 ustawy, 10. przyznanie w § 29 uchwały przedsiębiorstwu prawa do wystawiania upomnienia, co istotnie narusza art. 19 ust. 5 ustawy, 11. nałożenie w § 31 ust. 3 regulaminu obowiązku zawierania umowy na pobór wody na cele przeciwpożarowe i inne pomiędzy Gminą, a przedsiębiorstwem, co istotnie narusza art. 19 ust. 5 i art. 22 ustawy. Formułując te zarzuty Prokurator, na podstawie art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.; dalej: "P.p.s.a."), wniósł o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w zakresie § 5 ust. 4, § 6 ust. 3 pkt 1, § 8 ust. 1, § 9 ust. 2, § 14 ust. 2, § 19, § 20 ust. 2 i 3, § 23 ust. 2 pkt 1, § 24 ust. 1 pkt 2, § 29, § 31 ust. 3 zaskarżonej uchwały, jako sprzecznych z prawem. W odpowiedzi na skargę Rada wniosła o jej oddalenie w części, to jest w zakresie dotyczącym postanowień zawartych w: a) § 6 ust. 3 pkt 1 regulaminu, b) § 14 ust. 2 regulaminu, c) § 19 regulaminu. ad. a). W odniesieniu do § 6 ust. 3 pkt 1 regulaminu wskazano, że zarzut jest bezzasadny. Ustawodawca bowiem w art. 6 ust. 4 ustawy wskazał, że "umowa o zaopatrzeniu w wodę, lub odprowadzaniu ścieków może być zawarta z osobą, która posiada tytuł prawny do korzystania z nieruchomości, do której ma być dostarczana woda lub z której mają być odprowadzane ścieki, albo z osobą która korzysta z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym". Wobec powyższego z przepisu tego wynika, że nie z każdym może być zawarta umowa, a jedynie z osobą, która dysponuje tytułem prawnym do korzystania z nieruchomości bądź osobą, która korzysta z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma prawo żądać od osoby ubiegającej się o zawarcie umowy, jak i od osoby ubiegającej się o podłączenie nieruchomości do sieci, aby wykazała się albo tytułem prawnym do korzystania z nieruchomości albo też wykazała, że jest posiadaczem nieruchomości. Tylko na tej podstawie przedsiębiorstwo jest w stanie ustalić, czy dana osoba jest uprawniona do ubiegania się o podłączenie nieruchomości do sieci oraz o zawarcie umowy. Przedmiotowa regulacja ma na celu wykluczenie możliwości podłączenia nieruchomości do sieci na wniosek osoby nieposiadającej żadnego tytułu do nieruchomości i nie będącej jej posiadaczem, czy też zawarcia z taką osobą umowy. Przedsiębiorstwo winno posiadać możliwość zweryfikowania uprawnienia wnioskującego o zawarcie umowy czy też o podłączenie nieruchomości do sieci. Wbrew zarzutom skargi takie regulacje mieszczą się w delegacji ustawowej zawartej w § 19 ust. 5 pkt 2 i 4 ustawy (są to bowiem warunki zawierania umów i warunki przyłączenia do sieci). Stawiany zarzut zasługiwałby na uwzględnienie tylko wówczas, gdyby treść art. 6 ust. 4 ustawy była inna i brzmiała: "umowa, o której mowa w ust. 1 może być zwarta z każdym". Pogląd taki wyrażony został w wyroku WSA Kielcach z dnia 19 sierpnia 2020 r. sygn. II SA/Ke 372/20. Analogicznie wypowiedział się Sąd w Gliwicach w wyroku z dnia 19 lutego 2020 r. sygn. II SA/Gl 1596/19. Zatem nie można zgodzić się z zarzutem, że przedmiotowe postanowienie jest niezgodne z prawem, bowiem jego brak powodowałaby brak możliwości weryfikacji przez przedsiębiorstwo czy osoba ubiegająca się o zawarcie umowy jest do tego uprawniona. ad. b). Odnośnie do § 14 ust. 2 uchwały naprowadzono, że Rada, uchwalając regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków, nie jest władna do unormowania treści przyszłych umów cywilnoprawnych z odbiorcami w ramach aktu prawa miejscowego. Zamiarem ustawodawcy było bowiem pozostawienie tych kwestii do rozstrzygnięcia w umowach zawieranych przez strony, a więc w ramach czynności o charakterze cywilnoprawnym. Źródłem praw i obowiązków stron powinna być zatem przede wszystkim umowa, a regulamin winien określać jedynie te kwestie, które zostały wskazane w art. 19 ust. 5 ustawy. Wobec tego, wszelkie dane związane z wystawieniem faktury zaliczkowej winny znaleźć się w umowie. ad. c). Jeżeli chodzi o § 19 regulaminu stwierdzono, że zarzut ten jest w pełni chybiony, bowiem pierwszą przesłanką przyłączenia do sieci jest spełnienie warunków przyłączenia określonych w regulaminie. Zgodnie z art. 19 ust. 2 pkt 4 ustawy, każdy regulamin powinien zawierać warunki podłączenia do sieci, z kolei pkt 6) zawiera wymóg, aby regulamin wskazywał sposób dokonywania odbioru przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wykonanego przyłącza.

Dopuszczalną formą sprawdzenia spełnienia warunków określonych w regulaminie jest uzgodnienie dokumentacji technicznej z przedsiębiorstwem (tak WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 2 czerwca 2009 r. sygn. II SA/Wr 470/08). Niedozwolone jest interpretowanie warunków regulaminowych w sposób dowolny, w oderwaniu od przepisów ustawy zaopatrzeniowej oraz w sposób niekorzystny dla odbiorców (wyrok NSA z dnia 19 czerwca 2009 r. sygn. II OSK 431/08), warunkowanie przyłączenia do sieci od innych warunków niż te określone w art. 15 ust. 4 ustawy. W szczególności przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nie może uzależniać podłączenia do sieci od uprzedniego zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków. Niedopuszczalne jest również uzależnianie ustalenia warunków przyłączenia od zawarcia umowy o przekazaniu sieci wybudowanej przez prywatnego inwestora (wyrok NSA j.w.). Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje: skarga jest uzasadniona. I. Przedmiotowa uchwała była oceniana przez Wojewodę, który rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 21 listopada 2018 r. P-II.4131.2.310.2018 stwierdził nieważność § 4 ust. 2, § 6 ust. 1, § 7, § 8 ust. 3, § 15, § 17, § 21, § 22, § 23 ust. 4 oraz § 26 ust. 2 uchwały; rozstrzygnięcie nadzorcze nie zostało przez Radę zaskarżone do sądu administracyjnego II. Z odpowiedzi na skargę jednoznacznie wynika, że Rada jedynie w pewnym zakresie nie zgadza się ze skargą Prokuratora, wnosząc o jej oddalenie w części dotyczącej zarzutów opisanych w punkcie 2 skargi (§ 6 ust. 3 pkt 1 regulaminu), w punkcie 5 skargi (§ 14 ust. 2 regulaminu) oraz w punkcie 6 skargi (naruszenie § 19 regulaminu). W pozostałym zakresie Rada, aczkolwiek wprost stanowiska tego nie wraża, zgadza się z trafnością sformułowanych przez Prokuratora zarzutów. III. Oceniając zarzuty wg kolejności skargi Sąd stwierdza, co następuje. 1. W § 5 w ust. 4 regulaminu zapisano, że w przypadku, gdy odbiorca nie usunie zagrożenia, o którym mowa w ust. 3 pomimo wezwania ze strony przedsiębiorstwa, ma ono prawo podjąć wszelkie działania zmierzające do usunięcia zagrożenia, włącznie z wyłączeniem dostawy wody lub odbioru ścieków. Zasadnie skarga podnosi, że we wskazanym paragrafie regulamin rozszerza zamknięty katalog przypadków, w których przedsiębiorstwo może wyłączyć dostawę wody lub odbiór ścieków. Wskazać należy, że w art. 8 ust. 1 ustawy enumeratywnie wskazano przypadki umożliwiające przedsiębiorstwu odcięcie wody lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego. Zatem w sytuacji, w której ustawa określa przypadki wstrzymania dostaw wody oraz przypadki zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego, przy braku upoważnienia w art. 19 ust. 5 ustawy do poszerzenia tego katalogu, brak było podstaw do rozstrzygnięcia o tej materii w regulaminie. 2. Brzmienie § 6 ust. 3 pkt 1 regulaminu jest następujące: Wnioskodawca przedstawia przedsiębiorstwu "dokument określający aktualny stan prawny nieruchomości z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w art. 6 ust. 4 ustawy". Zdaniem Prokuratora, nałożenie w § 6 ust. 3 pkt 1 regulaminu na osobę ubiegającą się o zawarcie umowy dołączania do wniosku dokumentu określającego aktualny stan prawny nieruchomości, istotnie narusza art. 6 ust. 1, 2 i 4, art. 15 ust. 4 oraz art. 19 ust. 5 ustawy. Sąd w składzie rozpoznającym sprawę stanowisko Prokuratora podziela. W świetle art. 2 pkt 3 ustawy, odbiorcą usług jest każdy, kto korzysta z usług wodociągowo-kanalizacyjnych z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na podstawie pisemnej umowy z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym. Natomiast zgodnie z art. 6 ust. 4 ustawy, umowa może być zawarta z osobą, która posiada tytuł prawny do korzystania z nieruchomości, do której ma być dostarczana woda lub z której mają być odprowadzane ścieki, albo z osobą, która korzysta z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. Z przepisów tych w żaden sposób nie można wywieść tezy, że udokumentowanie tytułu prawnego do nieruchomości odbiorcy usług jest niezbędne do zawarcia umowy. Uprawniony jest zaś pogląd, że jeśli art. 6 ust. 4 ustawy dopuszcza zawarcie umowy także z osobą, która korzysta z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, to obowiązek zawarcia umowy jest oderwany od tego czy odbiorca usług posiada tytuł prawny do nieruchomości, czy też tytułu nie posiada. Innymi słowy, tytuł prawny do nieruchomości podłączanej jest obojętny dla zawarcia umowy z przedsiębiorstwem. Ustawodawca wychodzi bowiem z założenia, że dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków nie może być uzależnione od tego, czy ktoś dysponuje tytułem prawnym do zajmowanej nieruchomości. Z art. 6 ust. 4 ustawy można zatem wyprowadzić wniosek, że wprowadza on zasadę niedyskryminacji w dostępie do systemu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków z uwagi na brak tytułu prawnego do nieruchomości. Wobec tego, skoro umowa o dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków może być zawarta z osobą, która posiada tytuł prawny do korzystania z nieruchomości, do której ma być dostarczana woda lub z której mają być odprowadzane ścieki, albo z osobą, która korzysta z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, to również osoba ubiegająca się o przyłączenie nie musi legitymować się przedsiębiorstwu tytułem prawnym do nieruchomości (zob. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 9 kwietnia 2019 r. sygn. II SA/Ol 152/19). Wprowadzenie zatem w ocenianym paragrafie regulaminu dodatkowego obowiązku po stronie podmiotu wnioskującego o zawarcie takiej umowy, nieprzewidzianego przez ustawodawcę, doprowadziło z jednej strony do niedopuszczalnej modyfikacji unormowań ustawowych, a z drugiej do nałożenia na obywateli obowiązku aktem podustawowym. Z podanych wyżej przyczyn Sąd nie podziela odmiennych

zapatrywać orzecznictwa. Końcowo Sąd zauważa, że w sprawie wskazanej w odpowiedzi na skargę (sygn. II SA/Ke 372/20) kontrolowany był zapis regulaminu mówiący o "składaniu oświadczenia o dysponowaniu tytułem prawnym do nieruchomości" a nie "dokumentu określającego aktualny stan prawny nieruchomości", jak ma to miejsce w tej sprawie. Jeśli chodzi natomiast o składanie "oświadczenia" to Sąd akceptuje pogląd, że złożenie "oświadczenia" o stanie prawnym nieruchomości jest ze wszech miar wystarczające dla zawarcia umowy z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym (zob. wyrok WSA w Szczecinie z dnia 1 marca 2018 r. sygn. II SA/Sz 6/18). 3. § 8 ust. 1 regulaminu na brzmienie: wszelkie zmiany faktyczne i prawne skutkujące zmianą treści umowy odbiorca powinien zgłaszać w przedsiębiorstwie w ciągu 7 dni. Tej treści zapis pozostaje w sprzeczności z art. 6 ust. 1 ustawy, w którym unormowano zasadę udzielania usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzenia ścieków na podstawie pisemnej umowy zawieranej pomiędzy przedsiębiorstwem, a odbiorcą usług. To właśnie umowa, której elementy przykładowo wymienione zostały w art. 6 ust. 3 ustawy, winna określać prawa i obowiązki stron co oznacza, że zapis regulaminu jest wadliwy. Niezależnie od tego wskazać należy na art. 5 ust. 2 ustawy z którego wynika, że inne obowiązki, niż wskazane w tym przepisie, mogą być nałożone na odbiorcę wyłącznie w umowie. Ma więc rację Prokurator wskazując, że ten zapis regulaminu istotnie narusza art. 19 ust. 5 ustawy. 4. § 9 ust. 2 regulaminu stanowi: ceny usług wodociągowych lub kanalizacyjnych, które nie są zawarte w taryfie, przedsiębiorstwo określa w cenniku usług dostępnym w jego siedzibie i na stronie internetowej. Przepis ten w nieuprawniony sposób daje przedsiębiorstwu tytuł do jednostronnego narzucania opłat za bliżej nieokreślone usługi przedsiębiorstwa. Tym samym pozostaje w sprzeczności z upoważnieniem ustawowym, które nie uprawnia przedsiębiorstwa do ustalania cen za usługi. Niezależnie od tego rację ma Prokurator, że unormowanie to nie precyzuje kryteriów ustalenia ceny, co stwarza możliwość do podejmowania decyzji arbitralnych. 5. W odniesieniu do § 14 ust. 2 regulaminu (w przypadku niemożności odczytania wskazań wodomierza lub urządzenia pomiarowego, Przedsiębiorstwo wystawia fakturę zaliczkową, która zostaje skorygowana w następnym okresie rozliczeniowym) Prokurator podnosi, że brak sprecyzowania, w oparciu o jakie dane i z którego okresu rozliczeniowego wysokość opłat na fakturze zaliczkowej będzie ustalana, unormowanie to istotnie narusza art. 19 ust. 5 ustawy. Zapis tej treści wykracza poza delegację ustawową, gdyż ingeruje w materię przewidzianą dla umowy a nadto może być dowolnie interpretowany i stanowić podstawę ustalania opłat w oparciu o dane z dowolnie wybranych okresów rozliczeniowych. Trafnie więc w odpowiedzi na skargę podniesiono, że wszelkie dane związane z wystawieniem faktury zaliczkowej winny znaleźć się w umowie. Podstawę w tym zakresie stanowi art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy, wedle którego umowa o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków, zawarta między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług, zawiera w szczególności postanowienia dotyczące sposobu i terminów wzajemnych rozliczeń. Skoro tak, to brak jest podstaw, aby w regulaminie w jakikolwiek sposób regulować elementy właściwe umowie. Wobec tego zapis § 14 ust. 2 regulaminu stanowi niedopuszczalną ingerencję w treść umowy zawieranej pomiędzy odbiorcą a przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym, do czego organ stanowiący gminy nie jest upoważniony. 6. Zgodnie z paragrafem 19 regulaminu, na podmiot przyłączany nałożony został obowiązek opracowania projektu technicznego przyłącza, z narzuceniem wymogu uzgodnienia projektu z przedsiębiorstwem (ust. 2) oraz ze wskazaniem minimalnych wymagań projektu technicznego (ust. 3). Tymczasem z delegacji ustawowej zawartej w art. 19 ust. 5 ustawy w żaden sposób takiego uprawnienia nie można wyprowadzić. Trafnie Prokurator podnosi, że budowa przyłącza (wodociągowego względnie kanalizacyjnego) uregulowana została w ustawie – Prawo budowlane, przy czym wykonanie takiego przyłącza zwolnione zostało z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę (art. 29a i art. 30 P.b). Zatem w sytuacji, gdy przyłącze wodociągowe lub kanalizacyjne realizowane jest w oparciu o przepisy Prawa budowlanego, po dopełnieniu wymagań w określonych tą właśnie ustawą, to modyfikacja obowiązków inwestora zawarta w regulaminie, w tym nałożenie obowiązku uzgodnienia projektu z przedsiębiorstwem, jako nie mająca oparcia w art. 19 ust. 5 pkt 4 ustawy, w istotny sposób narusza prawo (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 11 kwietnia 2019 r. sygn. II SA/Łd 156/19). To samo odnosi się do geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej. Katalog przypadków, w których sporządza się dokumentację geodezyjną znajduje się w hierarchii źródeł prawa wyżej niż akty prawa miejscowego, gdyż wynika z ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2016 r., poz. 1629) i Prawa budowlanego. 7. W § 20 ust. 2 i 3 regulaminu wprowadzono pojęcie umowy przyłączeniowej zawieranej z przedsiębiorstwem na wniosek osoby ubiegającej się o przyłączenie do sieci, regulującej również zasady i termin ewentualnego przejścia przez przedsiębiorstwo sieci wybudowanych przez inwestora z własnych środków. Zapis tej treści jest sprzeczny z art. 15 ustawy; przepis ten dotyczy budowy urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych oraz przyłączania do sieci. W art. 15 ustawy określona zarówno obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, jak i obowiązki odbiorcy usług, a także koszty związane z wykonaniem urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych. Oznacza to, że regulacja regulaminowa pozostaje w sprzeczności z zapisem ustawowym, co w sposób istotny narusza prawo. Zaznaczyć też wypada, że

w art. 31 ustawy uregulowane zostały kwestie odpłatnego przekazania urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych wybudowanych z własnych środków. Zatem wprowadzanie w regulaminie jakichkolwiek regulacji w tym zakresie jest sprzeczne z unormowaniami zawartymi w ustawie i narusza delegację z art. 19 ust. 5 ustawy. 8. § 23 ust. 2 pkt 1 regulaminu nakłada na osobę ubiegającą się o przyłączenie do sieci dokumentów w postaci geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej przyłącza, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 43 ust. 1 i 3 P.b. Analogicznie, jak w przypadku budowy przyłączy, trafnie Prokurator wskazuje, że skoro odrębna ustawa (Prawo budowlane) zagadnienie te reguluje, to z art. 19 ust. 5 ustawy nie można wyprowadzić upoważnienia do unormowania tej samej kwestii w regulaminie.

9. Zasadnie Prokurator kwestionuje zapis zawarty w § 24 ust. 1 pkt 2 regulaminu, w którym obowiązek informowania odbiorców o stopniu przewidywanego obniżenia jakości wody nałożony został na przedsiębiorstwo. Tymczasem art. 12 ust. 5 ustawy stwierdza, że obowiązek ten spoczywa na wójcie (burmistrzu, prezydencie miasta). Zatem nałożenie obowiązku wbrew ustawie w istotny sposób narusza prawo.

10. Również zapis zawarty w § 29 regulaminu, który przyznaje przedsiębiorstwu prawo do wystawienia upomnienia i jednocześnie rozstrzyga o jego kosztach, wykracza poza delegację zawartą w art. 19 ust. 5 ustawy. 11. Nałożenie w § 31 ust. 3 regulaminu obowiązku zawarcia przez przedsiębiorstwo z gminą umowy na pobór wody na cele przeciwpożarowe i inne cele wymienione w art. 22 ustawy, wykracza poza upoważnienie zawarte w art. 19 ust. 5 pkt 9 ustawy. W art. 22 ustawy dotyczącym obciążania gminy wg taryfy, wskazane zostały wszystkie przypadki, w których przedsiębiorstwo jest uprawnione do pobierania opłat. Przepis ten ani żaden inny ustawy, nie daje podstaw do nakładania obowiązku zawierania umowy z gminą na wskazane wyżej cele. Stąd też wskazana przepis regulaminu istotnie narusza upoważnienie zawarte w art. 19 ust. 5 ustawy. Reasumując Sąd stwierdza, że wszystkie zarzuty skargi okazały się zasadne. Z tych przyczyn Sąd orzekł, jak w wyroku, na podstawie art. 147 § 1 P.p.s.a.